

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2545ก : 1)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่สำคัญ คือ การฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เน้นการฝึกทักษะทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2536 : 17) ทั้งทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะที่ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมและฝึกฝนเป็นอันดับแรก คือ การอ่าน โดยถือว่าการอ่าน เป็นศูนย์กลางหรือหัวใจที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิด อันเป็นทางนำไปสู่การพัฒนาการฟัง การพูด การเขียน และใช้หลักภาษาได้ดี (บันลือ พลฤกษ์วัน, 2534 : 107)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของการอ่านไว้ดังนี้ ให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ, 2545ข : 17)

โลกทุกวันนี้เป็นโลกาภิวัตน์ คือ เป็นโลกที่มีการสื่อสารติดต่อกันได้ทั่วโลก เป็นโลกของข้อมูลข่าวสาร มนุษย์ที่อาศัยอยู่กันคนละประเทศ อยู่ห่างไกลกันคนละซีกโลก ถึงแม้ว่าจะแตกต่างกันทั้งภาษา และเชื้อชาติ แต่ข้อมูลและการสื่อสารจะสามารถส่งถึงกันได้อย่างรวดเร็ว โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และโดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยี

ใหม่ ๆ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542 : 1) เมื่อสังคมปัจจุบันเป็นสังคมยุคข่าวสารข้อมูล การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในสาขาวิชาต่าง ๆ กระทำได้โดยง่าย การแสวงหาความรู้จากการอ่านเป็นวิธีหนึ่งที่สะดวกที่สุด ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังสามารถใคร่ครวญ ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่าน (จิตภา จันทานนท์, 2541 : 52) และการอ่านยังช่วยในการพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่านให้สูงขึ้น ทำให้เป็นผู้ฉลาดรอบรู้ ก้าวทันต่อโลก และเหตุการณ์ต่าง ๆ

การอ่านเป็นทักษะที่ยอมรับกันว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ (ประเทิน มหาจันทร์, 2530 : 4) และเป็นทักษะที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ดังที่ บันลือ พลฤกษ์วัน (2534 : 10-11) กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความคิด การตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ

การอ่านจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญอันที่จะไขไปสู่ความรู้และสร้างความงอกงามแตกฉานในสติปัญญาอันจะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนที่กำลังเจริญวัย ความงอกงามเป็นสิ่งที่จะปลูกฝังได้อย่างเหมาะสมด้วยการส่งเสริมให้มีการอ่านหนังสืออย่างกว้างขวาง โดยสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของสังคม การศึกษาดำรงวิชาต่าง ๆ ในห้องเรียนเป็นทางส่งเสริมสติปัญญาอันสำคัญ และการอ่านนอกห้องเรียนก็มีความสำคัญเท่าเทียมไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน นอกจากการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ยิ่งขึ้นแล้ว ก็ยังจะทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันโลกทันต่อเหตุการณ์ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี (สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์, 2534 : 1)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านมีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี ในต่างประเทศปัจจุบันนี้ได้มีการส่งเสริมทักษะการอ่านเป็นอย่างมากทั้งในระดับประถมและมัธยมศึกษา เพราะถือว่าหากนักเรียนมีพื้นฐานทักษะการอ่านดีแล้ว ย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี (สุจริต เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์, 2538 : 136)

การอ่านมีความสำคัญต่อตนเอง เพราะการอ่านทำให้เราได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน มีความคิดทันโลก ทันเหตุการณ์ และเข้าสังคมได้ดี การอ่านมีความสำคัญต่อสังคม เพราะคนในสังคมจำนวนมากจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และความจรรโลงใจจากการอ่าน (การุณันท์ รัตนแสนวงษ์, 2546 : 49)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24(3) ได้เห็นความสำคัญของการอ่าน โดยวางแนวการจัดการศึกษา ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 13)

แต่ปัจจุบันปรากฏว่ามีปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยตลอด คือ ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนอ่านแล้วไม่สามารถตอบคำถามได้ ปัญหาที่สำคัญของเด็กคือ บางคนอ่านได้แต่ไม่รู้เรื่องที่อ่านและจับใจความของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมาย และไม่มีประโยชน์ เพราะไม่รู้เรื่องหรือได้สาระความรู้จากเรื่องที่อ่าน (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2535 : 31)

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาด้วยการดำเนินงาน 2 โครงการ คือ โครงการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทยและคณิตศาสตร์) และโครงการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาจากงานวิจัยของหน่วยงาน และการวิจัยส่วนบุคคลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 – 2536 และได้ข้อสรุปที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับร้อยละ 52 – 70 ซึ่งยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจมากนัก และสมรรถภาพที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยในระดับต่ำ ได้แก่ ทักษะการอ่านจับใจความ การเขียนเรียงความ ย่อความ การฟัง และหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ตามลำดับ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2537 อ้างถึงใน พันธณีย์ วิหคโต, 2538 : 13) และจากรายงานวินิจฉัยสมรรถภาพกลุ่มทักษะภาษาไทยของจังหวัดปัตตานีพบว่า นักเรียนมีความบกพร่องด้านการอ่าน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเพียง 38.86 และร้อยละนักเรียนที่น่าพอใจ 30.63 ถือว่ามีคะแนนเฉลี่ยและร้อยละนักเรียนที่น่าพอใจต่ำ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี, 2543 : 20)

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจในการอ่านมีหลายประการ สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการสอนของครู ดังที่ วันเพ็ญ สุภิกิตย์ (2538 : 3) กล่าวว่า การอ่านในระดับ

ชั้นประถมศึกษา ยังมีจุดอ่อนมาก เพราะครูเน้นการอ่านออกเสียงพร้อม ๆ กันมากที่สุด นักเรียนจึงสนใจออกเสียงให้ดัง และถูกต้องมากกว่าการฝึกให้เข้าใจความหมาย และตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2540 : 3) ที่ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับประถมศึกษายังประสบความล้มเหลวอยู่ เพราะครูยังเน้นการอ่านออกเสียง เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงแล้ว ครูก็ถามเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนจำเรื่องไม่ได้ เพราะมีแต่ระว่างและกังวลกับการออกเสียงให้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนอ่านให้เข้าใจเรื่องไม่เป็น และไม่มีทักษะในการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

การสอนอ่านที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้สอนไม่ค่อยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กลยุทธ์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน จึงทำให้การเรียนการสอนอ่านไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ผู้วิจัยจึงคิดว่า หากได้มีการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้บางกลยุทธ์ให้แก่ผู้เรียนแล้ว น่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น เพราะกลยุทธ์ คือ กระบวนการหรือเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการสร้างความเข้าใจให้แก่ตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ได้แก่ กลยุทธ์การตั้งคำถาม กลยุทธ์การจดบันทึก กลยุทธ์การขีดเส้นใต้ และกลยุทธ์การสร้างผังกราฟิก ในประเทศไทยมีการวิจัยทดลองการสอนกลยุทธ์การวางแผน การดำเนินการตามแผนและการประเมินผล ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่เป็นองค์ประกอบของวิธีสอนแบบโครงการของนักเรียนนักศึกษาอยู่บ้าง (ธีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2545 ; อ้างถึงใน ธีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2546 : 1) มีการทดลองสอนโดยให้นักเรียนใช้กิจกรรมโครงงาน (นัยนา ฉางวางปราง, 2545) มีการทดลองสอนให้นักเรียนใช้ผังกราฟิกในการสรุปบทเรียน (ศรีจรรยา บุญเลิศ, 2545) แต่ยังไม่มีการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าหากสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ประกอบด้วย กลยุทธ์การตั้งคำถาม กลยุทธ์การจดบันทึก กลยุทธ์การขีดเส้นใต้ และกลยุทธ์การสร้างผังกราฟิก และดำเนินการสอนกลยุทธ์เหล่านี้แบบตรงไปตรงมา (Explicitly) ให้แก่นักเรียนแล้วจะทำให้ให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกคิซึ่งเป็นวิธีสอนที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไปในระดับประถมศึกษาหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้

2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติ
6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้มีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน
5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบปกติมีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน
6. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้มีเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้

ทำให้ทราบผลของการสอนโดยใช้การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ด้านการนำไปใช้

เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางแก่ผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านโดยใช้การสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาไทยให้กับนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงสาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 183 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงสาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 60 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิทานพื้นบ้าน โดยพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวน และโครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่ในระดับเดียวกันกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการสอน

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 12 ชั่วโมง ทำการสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาสอนกลุ่มละ 3 สัปดาห์

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่

5.1.1 การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้

5.1.2 การสอนแบบปกติ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

5.2.2 เจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลยุทธ์การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการหรือเทคนิคที่ผู้เรียนสามารถใช้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์การตั้งคำถาม กลยุทธ์การจดบันทึก กลยุทธ์การขีดเส้นใต้ และกลยุทธ์การสร้างผังกราฟิก

2. การสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนควบคู่ไปกับการสอนเนื้อหาวิชา ในการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้จะนำเสนอแบบตรงไปตรงมา (Explicitly) กล่าวคือ มีการบอกชื่อกลยุทธ์และเหตุผลในการใช้กลยุทธ์นั้น รวมทั้งจะเสนอแนะประเภทของงานที่กลยุทธ์นั้นสามารถช่วยผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการนำเสนอกลยุทธ์การเรียนรู้ที่จะนำมาใช้โดยการบอกความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของกลยุทธ์ บอกชื่อกลยุทธ์ อธิบายว่าใช้เมื่อไร

ขั้นเตรียมการอ่าน ฝึกการใช้กลยุทธ์การขีดเส้นใต้ กลยุทธ์การจดบันทึก และกลยุทธ์การตั้งคำถาม

ขั้นการอ่านในใจ ฝึกใช้กลยุทธ์การขีดเส้นใต้ และกลยุทธ์การจดบันทึก

ขั้นกิจกรรมหลังอ่าน ฝึกใช้กลยุทธ์การสร้างผังกราฟิก

ขั้นประเมินผลการใช้กลยุทธ์ อภิปราย เขียนบันทึกและตรวจผลงานการใช้กลยุทธ์

3. การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจตามรูปแบบการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ เตรียมการอ่าน การอ่านในใจ และกิจกรรมหลังการอ่าน

4. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตอบคำถามที่วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีคำถามสอดคล้องกับความเข้าใจในการอ่านทั้ง 3 ระดับของคอลลแมนและคณะ (Dallman and Others, 1978 : 198-200) คือ

4.1 การอ่านขั้นข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจในสารสนเทศที่กล่าวไว้ตรงๆ ในเนื้อเรื่องที่อ่าน

4.2 การอ่านขั้นตีความ หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรงๆ ในเนื้อเรื่อง แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิง และลงความเห็นจากเรื่องที่อ่าน

4.3 การอ่านขั้นประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสินใจ

5. เจตคติต่อการอ่าน หมายถึง สภาพความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละคนที่มีต่อการอ่านภาษาไทย ในด้านที่เกี่ยวกับคุณค่า ประโยชน์ และแนวโน้มพฤติกรรมด้านการอ่าน ซึ่งความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเหล่านี้รวมกันจะก่อให้เกิดแนวโน้มที่พร้อมจะตอบสนองต่อการอ่านในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นไปทางบวก ทางลบหรือเป็นกลาง และวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการของลิเคิร์ต (Likert)

6. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงศาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี